

Vapautetut

**Kohti parempaa
huomista**

Työllistämisen periaatteita

Perusarvot

1. Sininauhaliiton ja sen jäsenyhteisöjen työllistämishankkeet nousevat diakonisesta perusnäystä kohdata kaikkinaisen inhimillinen hätä, ihmisten yhdenvertaisista oikeuksista, vastusta ja velvollisuuksista sekä raamatullisesta työn merkityksestä.

Toteutusperiaatteita

2. Työllistämishankkeiden tulee olla ihmisarvoa kunnioittavia, omanarvontuntoa kehittäviä, voimistumiseen ja valtaistumiseen tähtäviä (empowerment) sekä luontoa viljeleviä ja varjelevia.

3. Pääsääntöisesti tavoitteena on valtavirtaistaminen (mainstreaming) eli tavoitteena on siirtyminen normaaleille työmarkkinoille kaikissa niissä tilanteissa, joissa se on mahdollista ja luontevaa. Samanaikaisesti on tunnustettava erityisen sosiaalitalouden synnyttämisen tarve turvaamaan niiden työ- ja toimintamahdollisuudet, joilla ei ole mahdollisuuksia siirtyä avoimille markkinoille joko tietyssä elämänvaiheessa tai ei koskaan.

4. Työllistämishankkeet eivät ole koskaan itsetarkoitus, vaan niiden on liityttävä aina laajempaan palvelukokonaisuuteen, jossa otetaan huomioon kuntoutuksen, yksilöllisen ja yhteisöllisen tuen sekä asumisen tarpeet.

5. Työtehtävien vaatavuustason tulee olla toisaalta työllistettävän kykyjä ja voimavaroja motivoiva ja haastava, toisaalta sen tulee ottaa huomioon realistisesti voimavarojen rajallisuus. Työ ei saa uhata muuta kuntoutusta.

6. Työllistämisen lähtökohtana ei saa koskaan olla organisaation oma taloudellinen etu, ellei kyseessä ole omavarais- ja oma-apuyhteisö. Sen tulee hyödyntää ensisijaisesti työllistämistoimien kohteena olevaa ihmistä.

7. Työllistämishankkeisiin liitetään aina vaikutusten arviointi, joiden avulla pyritään minimoimaan työllistämisen ei-aiotut, kielteiset vaikutukset.

8. Työllistämishankkeissa tulee välttää sitä, että julkiset tuet vääristäisivät kilpailua. Samalla tulee puolustaa heikossa työmarkkina-asemassa olevien tuen tärkeyttä vapaassa kilpailutilanteessa.

Toteutusstrategia

9. Kun kristillisessä päihdetyössä on useita yhteisiä elimiä, mukaan lukien varta vasten työllistämistä varten perustettuja, suurten hankkeiden toteuttamisessa tulee hakijaorganisaatioksi valita sellainen, jolla on referenssejä (toteutuneita hankkeita), luottamusta, projektisuunnittelun, -hallinnan ja -seurannan osaamista, kansainvälisiä verkostoja ja laajat sidosryhmäsuhteet valtionhallinnon ja muihin toimijoihin. Sininauhaliitto on valmis palvelemaan tässä tehtävässä.

10. Sininauhaliiton tehtävänä on yhteistoimintaliittona hankkia kansainvälisiä, kansallisia ja poikkeustapauksissa alueellisia rahoituslähteitä jäsenyhteisöjen hankkeille; paikallisten ja alueellisten hankkeiden suunnittelun ja rahoituksen tulee olla pääsääntöisesti jäsenyhteisöjen vastuulla.

11. Sininauhaliitto toimii hakijana sellaisissa hankkeissa, joiden kokoluokka sopii toteutettavaksi yksistään sen jäsenyhteisöissä ja muissa kristillisissä järjestöissä. Suuremmissa hankkeissa Sininauhaliitto hakee liittoumia (konsortioita).

12. Synergiaa haetaan koulutus-, tuotekehittely-, hankinta-, markkinointi- ja muissa vastaavissa tehtävissä, projektisuunnittelussa, -seurannassa ja -arvioinnissa.

13. Kristillisten järjestöjen kutsumuksena ja tehtävänä on myös sosiaalieettinen vaikuttaminen yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Erityisesti pyritään vaikuttamaan syrjäyttäviin mekanismeihin ja kehityskulkuihin, ihmisten oikeuteen työhön ja osallisuuteen sekä siihen taloudelliseen panostukseen, joka suunnataan sosiaalitalouteen ja yleensä työllistämistöimiin.

Pullakirkot

syksy 2001

Ensiaskel

sunnuntaisin klo 11.30

14.10 Mikko Hokkanen
21.10 Jarmo Tapper
28.10 Sirkka – Liisa Laakkonen
04.11 Jussi Jalkanen
11.11 Riitta Lampila
18.11 Sirkka – Liisa Laakkonen
25.11 Mikko Hokkanen
02.12 Jarmo Tapper
09.12 Jussi Jalkanen
16.12 Kari Virtanen
23.12 Mikko Hokkanen
30.12 Riitta Lampila

Nurmela

tiistaisin klo 18

16.10 Kari Virtanen
23.10 Mikko Hokkanen
30.10 Mikko Hokkanen
06.11 Mikko Hokkanen
13.11 Jarmo Tapper
20.11 Mikko Hokkanen
27.11 Mikko Hokkanen
04.12 Jarmo Tapper
11.12 Mikko Hokkanen
18.12 Kari Virtanen
25.12 Ei ole pullakirkkoa

Takalaiton

sunnuntaisin klo 13.30

14.10 Kari Virtanen
21.10 Päivi Tapper
28.10 Harri Nordlund
04.11 Jussi Jalkanen
11.11 Riitta Lampila
18.11 Kari Virtanen
25.11 Mikko Hokkanen
02.12 Helvi Meriruoko
09.12 Jussi Jalkanen
16.12 Jarmo Tapper
23.12 Riitta Lampila
30.12 Mikko Hokkanen

Hallituksen puheenjohtaja:

"Omat rivit saatava avoimesti yhteistyöhön"

Jyväskylän Katulähetyksen puheenjohtaja **Pekka Arposuo** kokee, että tällä hetkellä yhdistyksessä eletään muutoksien tuulien mahdollisuuksissa. Tuulesta on saatava nyt nostetta siipien alle. "Omat rivit on saatava avoimesti yhteistyöhön ja toisien nokkimisesta ja turhasta arvostelemisesta on irrottauduttava. Avoimuuteen on päästävä niin, että se, mikä ihmisestä puhutaan pienessä porukassa, se on pystyttävä sanomaan myös kasvotusten kahden kesken. Meidän omien tunne-elämän vaurioiden vuoksi tällaiseen kanssakäymiseen ei ole mielestäni oikein päästy, mutta tämä on otettava ehdottomaksi päämääräksi", Arposuo naulaa teesinsä seinään.

Tämä vuosi on Pekka Arposuolle ensimmäinen puheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä hän on ollut vuodesta – 95 lähtien. Tänä syksynä käynnistyvästä työnohjausta hän tervehtii lämpimästi.

"Työnohjausta tarvitaan yhdistyksessämme ehdottomasti. Työssämme on hyvin monenlaisia paineita ja puheiden ja huhujen ilmapiirissä henkiset voimavarat hupenevat. Epävarmuudessa on toimittu aivan liian kauan. Työnohjauksen yhtenä tehtävänä on antaa työntekijöille sellainen varmuus, että heillä on oikeus toimia itsenäisesti ja käyttää vastuullisesti valtaa. Tällainen ei ole mahdollista, mikäli kaikista virheistä nokitellaan. Yhteistyö merkitsee sitä, että minä suostun virheitä tekevänä muiden virheitä tekevien kanssa yhteistyöhön", Pekka Arposuo pohtii.

Muutoksia työyhteisössä Pekka Arposuo odottaa muutaman vuoden sisällä. Se ei voi tapahtua pikaisesti, sillä uudenlainen toimintamalli merkitsee omaehtoista luovuutta ja luottamusta siihen, että kaikilla on oikeus tarttua itsenäisesti asioihin.

Päihdetyössä ei vedetä mitään kevyttä rekeä

"Vastuuntuntoinen työntekijä kokee työnsä tosi raskaaksi. Ammatillainen ja pitkän kokemuksen omaava näkee kuitenkin myös todellisia hedelmiä; hän luottaa Jumalan tekemään työhön ja iloittaa yhdestä uskoon tulevasta ahdistumatta liikaa 99:stä omia teitään kulkevista. Työntekijällä on oltava sisäinen kut-

Luontopuhuu Pekka Arposuolle: nyt syksyllä lehdet kuihtuvat, mutta keväällä kaikki herää henkiin. Jos olet tänään väsynyt tai toivoton, niin huomenna on uusi päivä ja uusiutumisen mahdollisuus.

sumus, jotta hän kykenee samaistumaan lähimmäisen asiaan ja ymmärtämään että juopolle on helppo sanoa "älä juo", mutta raitistumista ja muutosta se ei saa aikaan. On kestettävä se tosiasia, että monet eivät koskaan pääse eroon totutusta tavastaan juoda alkoholia. Emme voi tuoda omaa malliamme suoraan asiakkaille. Helposti alkoholista eroon pääsyt kuvittelee, että niinhän ne muutkin raitistuvat. Monien kohdalla juominen loppuu kuitenkin vastasitten, kun omalla hautakummulla on risti", Pekka Arposuo vakavoituu pohtimaan.

Johtotähtenä on oltava evankelioiminen

"Meidän väki tietää sen sovitus työn, minkä Jumala Jeesuksessa teki. Ihmiset ovat kuitenkin kovettuneet Jumalan puheelle ja heille on tullut tärkeämmäksi pullakirkon pullat ja asumisyksikköjen ulkoinen huolenpito. Emme voi tehdä väkisin mitään. Meidän on hyväksyttävä se, että valtaosa niin päihdeongelmaisista kuin myös muista ihmisistä torjuu meitä rakastavan Jumalan", Pekka Arposuo tuo realiteettia hengelliseen työhön.

Ulkoisesti Katulähetyksellä menee hyvin. Raha-avustuksia on saatu, taloja on pystytetty ja toiminta laajenee kuin yliannoksen hiivaa saanut pullataikina.

Onko kaikki tältä osin hyvin?

"Voimme olla ulkoisista puitteista kiitollisia Jumalalle. Perusta on saatu kuntoon. Tietysti joidenkin yksikköjen, kuten Pikku Sielun, kohdalla on parantamisen ja kehittämisen varaa. Tulevaisuudessaan sekin paikka kaavamuu-
tosten myötä voi olla loistopaikka. Kuka tietää, vaikka siellä on joskus jokin hoitokoti tai tukiasuntoja", Arposuo arvioi.

"Moni on ottanut työnsä pelkäksi työksi, josta saa palkkaa ja joitakin etuja. Työssä väsyminen on vienyt innostuksen ja hämärtänyt työnäkyä. Me emme saa olla pelkästään asiakkaiden asioiden hoitajia, vaan ihminen on kohdattava sydämessä, vaikka muutosta emme näkisikään. Toivoa on oltava siihen, että eräänä päivänä kuka tahansa meistä voi muuttua, vaikka tänään hän meidän kanssamme elämän matkaa vähän aikaa vaeltaessaan voikin vielä tosi pahoin. Pienienkin asioiden, hymyn häiveen tai vähänkin optimistisen eleen tai lausahuksen tulisi tuottaa meille iloa.

Emme saa takertua asiakkaan kompastumisiin, vaikka luonnollisesti se surettaa. Rikkeiden vuoksi pois laitetunkin olisi saatava tuntea, että kaikesta huolimatta hänet toivotetaan uudelleen tervetulleeksi takaisin", Pekka Arposuo herättelee toivon kipinää liekkeihin.

Uusia voimia työnohjauksella

● Jyväskylän Katulähetys on kuluvan vuoden aikana panostanut voimakkaasti työntekijöidensä hyvinvointiin. Kerran kuussa on kokoonnuttu yhteen jakamaan yksikköjen kuuluisia ja syyskuussa polkaistiin liikkeelle työministeriön, sosiaali- ja terveystieteiden, opetusministeriön ja työmarkkinajärjestöjen tukema työssä jaksamisen ohjelma.

Juhani Räsänen ja Kyösti Florinin vetämänä hiotaan henkilöstön saumojen yhteen ja kerätään voimia työssä jaksamiseen. Kaikkiaan mukaan on lähtemässä n. 80 henkilöä.

Onnistuakseen hanke vaatii mukanaolijoilta päättäväistä sitoutumista, sillä vuoden aikana jokaiselle tulee 16 tiivistä koulutuspäivää. Kaiken kokemuksen jälkeen uudistumista seurataan henkilöstöpäalaverieissa, joissa jokainen pääsee jakamaan tuntojaan motivaatiostaan työhön ja sen hetkisestä suhteestaan asiakkaisiin. Mahdollista on myös koota mielipiteitä koulutuksen onnistumisesta kirjallisen kyselyn avulla.

Hankkeen virallinen nimi on MUTKA eli muuttuvan työyhteisön kehittämisohjelma. Alkuvaiheessa Mutka on toivotettu lämpimästi tervetulleeksi ja lähes kaikki kutsutut ovat vastanneet myöntävästi. Kohderyhminä ovat vakiuinen henkilöstö ja johto (n. 20 henkilöä), yksiköiden vastuunkantajat (n. 20) ja työllistämiprojektin kautta työllistetyt (44). Jyväskylän Katulähetys on ainoa päihdetyötä tekevä yhdistys niiden 18

Juhani Räsänen pitää huolta vakinaisesta henkilökunnasta ja yksiköiden vastuunkantajista.

yhteisön joukossa, joiden projekteja ministeriöt ryhtyivät rahoittamaan.

Tampereen Sininauha ry:n toiminnanjohtaja Juhani Räsänen huolehtii vakiuoluonteisten työntekijöiden työnohjauksesta.

"Ensisijaisesti pyrin auttamaan henkilöstöä tutkimaan yhteisöllisiä lainalaisuuksia ja niiden hyväksikäyttöä omassa työssä jaksamisessa. Kuormaa ei pidä kantaa yksin, vaan ongelmia, huonoa oloa on päästävä ilmaisemaan. Myös positiivisten kokemusten jakaminen on tärkeää, sillä sellainen moninkertaistaa hyvää oloa. Näin voimavarat enentyvät", Juhani Räsänen tiivistää työnsä pähkinäkuoreen.

Miksi työntekijä katulähetystyössä sitten ei oikein tahdo jaksaa?

"Ihmiset tekevät tällaista työtä hyvin yksin; ajatellaan, että ollaan työryhmässä, mutta käytännössä työtä tehdään vähäisellä henkilömäärällä ja tämä merkitsee yksinäistä työtä. Tällainen työ ei ole useimpien kohdalla sidottu työaikoihin ja tällöin rajan vetäminen oman henkilökohtaisen elämän ja työn välille on hyvin vaikeaa. Erityisesti tämä koskee tilannetta, jossa asutaan samassa kuin missä työpaikkakin on. Työntekijän olisi hallittava aikamoinen määrä taitoja, sillä asiakkailla on monimutkaiset ongelmat. Asukkaiksi tulee paljon sellaisia ihmisiä, joita ei ole kyetty auttamaan edes ns. ammatillisissa paikoissa", Räsänen pohtii väsymiseen johtavia syitä.

Työntekijäpalaverit ovat hyviä, mutta ne eivät yksin niitä uudistamaan väsynyt työntekijää.

"Työnohjaus voi olla koko yhteisöä kehittävä, piiloon jääneiden ongelmien käsittelyä tai työtilanteiden käsittelyä ryhmänä tai yhteisönä. Olennaista on se, että ilmaistaan omia tarpeita ja toiveita; työnohjaaja vain auttaa työyhteisöä etenemään niissä teemoissa, mitkä se on itselleen valinnut. Katulähetyksestä minulla on vasta tiettyjä käsityksiä, joten en voi ottaa niihin kantaa, ennen kuin työntekijät antavat itse suoraa palautetta. Vasta sitten sovitaan yhdessä, mitä työnohjaus pitää lopulta sisällään", Juhani Räsänen sanoo alkuasetelmasta.

Projektityöntekijä ja työnohjaaja Kyösti Florin keskittyy työllistettyihin.

"Tämä räätälöidään työllistettyjen tarpeisiin, joten työnohjauksellisen puolen lisäksi on mukana myös elämänhallintataitojen kehittäminen ja työllistettyjen henkisen hyvinvoinnin ylläpitäminen. Työnohjauksen tueksi kohderyhmällä on mahdollisuus saada myös yksilö- ja ryhmäterapiaa", Florin kuvailee omaa osuuttaan.

Monella työllistetyllä on takanaan pitkä ja usein lamaannuttava työttömyys.

"Yritämme päästä yhdessä siihen, että Katulähetyksessä tehdyn työllistämiskurssin jälkeen työllistetyillä olisi jotain elämän evästä mukanaan, joiden avulla hänellä olisi entistä parempi mahdollisuus pärjätä henkisesti. Monia työttömyys vahingoittaa hyvin paljon, vaikka ei suinkaan kaikkia. Heikko itsetunto, kykenemättömyys tehdä päätöksiä elämässä ja vähentyneet elämän hallinnan taidot ja masennus voivat olla työttömyyden seurauksia. Nämä asiat voivat olla niin arkoja ja haavoittavia, joten kahdenkeskisiä, luottamuksellisia tapaamisia tarvitaan, jotta solmut rupeavat aukeamaan", Kyösti Florin sanoo.

"Kiteytettynä tarkoitus on opetella, ei vain jaksamaan työssä, vaan myös elämässä. Jos on menetetty toivo, ei jakseta enää suunnitella omaa elämää eteenpäin. On kuitenkin tärkeää tiedostaa, ettei työ ole koko elämä, vaan se sisältää henkisiä ulottuvuuksia. Ihmisen arvo on jo siinä, että hän on ainutlaatuinen omine lahjoineen. Ne tulisi löytää ja ottaa käyttöön kaikissa elämän olosuhteissa", projektityöntekijä Kyösti Florin painottaa..

Kyösti Florinin työnohjaukseen tulevat työllistämiprojekteilla työllistetyt. Heidän kohdallaan korostuu oman elämän hallinta.

Katulähetyksellä vuositasolla 180 henkilön työpanos

● Katulähetyksen kasvava tarve tuo vuosi vuodelta yhä enemmän työntekijöitä yhdistyksen palkkalistoille. Vuositasolla yhdistyksen rattaat pyörivät n. 180 henkilön työpanoksen voimalla. Vakituksessa työsuhteessa ja vastuunkantajina työskentelee n. 30 työntekijää ja kun palkallisten työsuhteiden lisäksi otetaan laskuun mukaan ns. sijoitetut, niin päästään jo 156 henkilön työjoukkoon.

Yhteistyö kaupungin ja maalaiskunnan kanssa on se vahvaselkäranka, jonka varassa auttavaa kättä kadun kansalle ojennetaan. Jyväskylän kaupungin ostopalvelun kautta töissä on 43 ja maalaiskunnan ostopalvelun kustantamana viisi työntekijää. Jyväskylän kaupungin sosiaalitoimen avulla työhön on päässyt käsiksi 35 henkilöä. Eikä työ tähän lopu, vaan erityisesti nuorisopuolella on huutava tarve uusien tekijöiden kutsumisesta yhteistä työnäkyä täyttämään.

Työllistämistukien vuoksi työntekijöiden rivissä käy luonnollisesti myös melkoinen liikenne, sillä tukipäätökset ovat yleensä vuoden mittaisia. Kaikkiin kaupunkiin ja maalaiskuntaan kautta ostopalvelusopimuksilla ja sijoituspäätöksillä on palkattu 118 työntekijää.

Työnäkyä työttömien aktivoiminen

Työttömien aktivoiminen on osa yhdistyksen työnäkyä. Työharjoittelun ja työkokeilun kautta pääsee parisenkymmentä henkilöä opettelemaan työelämän pelisääntöjä.

Viime vuoden aikana Katulähetyksen palkkalistoilla oli yhteensä 155 henkilöä, joista yhdistelmätukilaisia 77, työllistämistukilaisia 31 ja vakitukseltaan luonteisia työntekijöitä 47; vakitukseltaan luonteiseksi työkätsotään mm. asumisyksikköjen vastaavana työntekijänä toimiminen.

Kuukaudessa palkkaa maksettiin kes-

kimäärin 60-65 henkilölle. Vakinaisenluonteiset työsuhteet solmittiin talous-, hallinto-, kierrätys- ja päihdetyötehtäviin. Keski-ikältään työntekijät olivat 43-vuotiaita. Työllistämistuella roponsa laitto katulähetyksen hyväksi likoon keskimäärin 40 henkilöä kuukaudessa.

Kaikki ovat tervetulleita töihin

Syrjäytyneiden ja pitkäaikaistyöttömien auttaminen työllistämällä on olennainen osa ihmisen kokonaiskuntoutusta. Työllistämistyön osa-alueita yhdistyksessämme on päihdeasumisyksikön ohjaajan apulainen, päiväkeskuksen ohjaajaharjoittelija, nuorisotalon nuorisotyön harjoittelija, keittiöharjoittelija, taloustoimiston apulainen jne. Kierrätysyksikössä työpisteitä on vaatteiden lajittelussa, leikkauksessa, ompelimosassa, karstauskoneen valvonta- ja korjaustehtävissä, autonkuljetustyössä, tarvikkeiden siirtämisessä, kirpputorin myyjinä jne.

Työt Katulähetyksessä pyritään jakamaan sellaisiin osa-alueisiin, että niiden

oppiminen sujuisi mahdollisimman joustavasti ja perehdyttäminen uuteen tehtäviin onnistuisi. Työllistämisen ei aseteta mitään ehtoja ammattitaidon, koulutuksen, iän, sukupuolen tai minkään muun kriteerin suhteen. Työsuhteissa noudatetaan normaaleja työelämän sääntöjä, jotta työllistämistyö antaisi todellisen tuntuman tavanomaiseen työelämään.

Jyväskylän Katulähetyksen nykyinen toiminnanjohtaja Erkki Arvaja näyttää omaksuneen jääkiekkomiehenä reilun pelin opin eli "kaikki pelaa!" Jokaisella alkoholistille tarjotaan katto päälle ja kaikille työllistetyille juuri heille räätälöity työpaikka.

Vuoden 2000 aikana yhdistys antoi eripituisen työmahdollisuuden yli sadalle pitkäaikaistyöttömyydestä kärsivälle ihmiselle. Yhdistyksessä halutaan tuntea vastuuta työntekijöistä myös työllistämiskätsotään jälkeen. Parhailaan kehitetään koulutusohjelmaa, jonka kautta työssä olevat henkilöt saisivat valmiuksia elämänsä myös vuoden pituisen työllistämistyökätsotään jälkeen.

Näky tarvitsee tekijänsä: uusien työmuotojen kehittyessä on Jyväskylän Katulähetyksen työntekijämäärä vuosi vuodelta kasvamassa.

Asiakkaamme tarvitsevat paljon keskustelua

Olen ymmärtänyt täällä hyvin sen, että päihteet eivät ole mikään ratkaisu elämänongelmiin, Erja Kananen toteaa.

Jyväskylän katulähetyksen Ensiaskel -yksikössä on 51 vuokra-asuntoa. Asuntojen lisäksi siellä on myös ensisuoja ja selviämisasema, joihin on mahdollista tulla mihin vuorokauden aikaan tahansa. Asiakaskunta muodostuu päihdeongelmaisista, joiden asuminen ns. normaaleissa vuokra-asunnoissa ei ole ollut mahdollista esim. maksu- tai käytöshäiriöiden vuoksi. Ensiaskeleeseen tullaan usein myös suoraan vankilasta. Katulähetyksen työntekijöiden lisäksi Ensiaskeleessa on noin kahden vuoden ajan toiminut Jyväskylän kaupungin palkkaama lähihoitaja **Erja Kananen** Huhtasuon kotisairaanhoidosta.

Ensiaskeleen asukkaille ei asumisen ehdoksi aseteta päihteettömyyttä. Lähihoitaja Erja Kananen työ onkin pääasiassa sairaanhoidollista työtä, jolle tarve syntyy usein päihteidenkäytön seurauksena.

- Täällä sattuu paljon tapaturmia mm. kaatumisia joista syntyneisiin vammoihin annan ensiavun. Toteutan ja valvon lääkehoitoa. Lisäksi työnkuvaani kuuluu asiakkaan motivoiminen ja ohjaaminen esim. terveysasemalle ja A-klinikalle ja seurata sitä, että asiakas noudattaa annettuja hoito-ohjeita kotiin päästyään. Omalääkäri järjestelmä tukee myös työtäni hyvin täällä, Erja kertoo.

Koska ongelmat ovat hyvin moniulotteisia, yhteistyö muiden sosiaali- ja terveyshuollon toimijoiden kanssa on oleellinen osa Erjan työtä.

- Osallistun mm. kuntoutuskeskus Häkkisessä hoitopalaveriiniin, joissa suunnitellaan asiakkaan jatkohoitoa. Teen lisäksi yhteistyötä sosiaalitoimen kanssa esim. hoitokulujen kustannusasioissa. Minun kauttani asiakkaat saavat paremmin lääkärille aikoja ja sitoutuvat niihin paremmin, koska tarkkailen aikojen noudattamista.

Koska ihminen hoitotyössä pyritään näkemään fyysisenä, psyykkisenä ja sosiaalisena kokonaisuutena voi tämän tavoitteen toteuttaminen kiireen keskellä olla vaikeaa, kuten Erja toteaa.

- On ikävää ettei ole tarpeeksi aikaa asiakkaiden kanssa käytäviin keskusteluihin, sillä muu hoitotyö vie ajasta ison osan. Tänne tulevat ihmiset ovat elämässään kriisissä ja asiat ovat hyvin sekaisin. He kaipaivat paljon keskustelua.

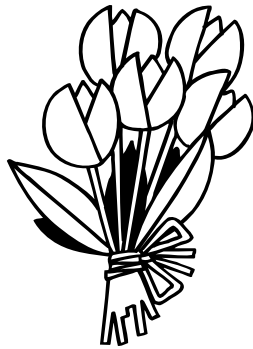
Päihdetyössä jaksaminen edellyttää työntekijältä hyvää työmotivaatiota. Erja kertoo oman jaksamisensa perustuvan siihen, että hän pitää hyvää huolta itsestään liikunnan avulla. Jaksamista on tukenut myös se, että jo alussa syntyi halu auttaa päihdeongelmaisia. Hänen mukaansa ihmisten antama palaute antaa työlle sisältöä ja merkittävyyttä. Sekä työntekijät että asiakkaat ovat ottaneet minut hyvin vastaan, ja työyhteisön kanssa työ sujuu hyvin. Tälle työlle oli ihan selkeästi tilaus ja tarve, Erja toteaa.

Sami Viinikainen

Suomessa meillä on neljä selkeää vuodenaikaa, toisin kuin monissa muissa maissa. Näihin vuoden vaiheisiin itse kukin liitämme omia tunne-merkityksiämme. Kevät ja kesä ovat minulle odotuksen ja toivon aikaa, lautautumista kesään, uuden elämän ihmettelyä. Elämä on täynnä lupausta. Talven horroksesta uusi elämä nousee väkevästi. Osa kasveista ei ole kuitenkaan kestänyt talven purevuutta. On ihmeellistä huomata, kuinka kuolleelta näyttävä maa ja puut alkavat vähitellen versoaa vihreää! Herran lupaus ”Katso, minä teen uutta, ettekö sitä huomaa, virrat erämaahan...” rauhoittaa levotonta sisintä.

Miten kesämme meni? Oliko mahdollista pysähtyä, kerätä uusia voimia vai... pelkkää työtä vuorotta? Liittyikö kesään paljon odotuksia, mutta myös raskaista pettymyksiä? Muuttuiko elämänsä jotain oleellisesti? Mitä mietit esim. sairaana tai suljettujen ovien takana? Syksy herättää minussa aina luopumisen haiketta, vaikka luonnon syysväritys tuo iloakin. Millaisin ulkoisesti hehkeän kesän eväin suuntaudut syksyyn? Mieli haasteista innostuneena? Olemisen sielutämätön raskaus sisimmässä matkatoiverina? Toisilla meistä näyttää olevan enemmän rohkeutta ottaa riskejä, muutoshasteita. Toiset taas pysyvät mielellään vanhassa ja turvallisessa, vaikkakin siihen liittyisi kärsimystäkin, muutostarpeita. Muutoksen tervehdyttävä polku on jokaisella yksilöllinen, niin kuin harharetketkin. Tuhlaajapojan isä kunnioittaa valintojamme helvettiin saakka.

Elämänkaareemme sisältyy erilaisia muutos- ja siirtymävaiheita, myös seesteisiä tasanteita. Kehdosta hautaan on luonnollisia kehitysjaksoja, fyysisesti, henkisesti, sosiaalisesti ja hengellisesti. Iän karttuessa muutamme monella tavalla. Positiivinen muutos pitää elämää yllä. Tie täysi-ikäisyyteen polveilee yhteisten, mutta hyvin yksilöllisten piirteiden kautta. Vielä monimutkaisempi näyttää olevan kasvu aikuisuuteen, täyteen miehuuteen ja naiseuteen, sanan varsinaisessa merkityksessä. Ikäsiirtymistä mainittakoon mm. nuoren murrosikä ja paljon puhuttu 40 ja 50 vuoden taite, joihin sisältyy aikuisuuden, itsensä

ja paikkansa, elämän tarkoituksen etsintää... Keski-ikäinen - tunne-elämän myös hormonaalisessa (miehetkin!) mylleryksessä - huokailee, pakokauhua tuntien: ”Tässäkö tämä elämäni oli? Mitä on vielä jäljellä? Mitä vielä ehdin tehdä? Mitkä unelmat ovat vielä täyttymättä? Mikä persoonassani odottaa esille pääsyä? Olenko jo liian vanha aloittamaan jotain uutta? Mistä haluan riuhtaista itseni irti? Vahtaisinko työn vai puolison?” Ratkaisutavat ovat moninaiset, rakentavat ja vähemmät rakentavat.

Myös elämän ulkoiset tapahtumat, positiivisetkin muutokset kätkevät kriisin siemenen. Esim. ensimmäinen lapsi muuttaa puolisoiden vuorovaikutuksen laatua; saavutettu tasapaino murtuu. Kotiäidin siirtyminen työelämään heijastuu lähimpiin ja myös omaan itseen. Vastoinkäymiset, ”kutsumattomat vieraat”, esim. työttömyys, taloudelliset painolastit, oma tai läheisen sairastuminen, parisuhde- ja muut ihmissuhdekarikat, läheisen kuolema, haastavat uusiutumaan, muuttumaan, arvioimaan elämän arvoja ja perusteita, miten kestäväällä pohjalla elämäni on.

Myrskyn silmässä, muutoksen keskellä on mahdollisuus hapuilla pimeässä tietä valoon. ”He etsivät tietä valoon, maassa kyyneleiden; he saapuvat majataloon, särkyneiden...”, Pekka Simojoen laulun sanoin. Vaarana on myös yhtä aikaa jähmettyä katkeruuteen, muutostarintaan. Jäädä syyttämään itseä, muita, Jumalaakin. Valitettavasti ihminen näyttää muuttuvan vain pakon edessä, kun muuta vaihtoehtoa ei enää ole. Monissa suhteissa pysytään yksinäisyyden, pärjäämättömyyden pelossa. Ei osata tai suostuta etsimään rakentavia,

Jumalan tahdon mukaisia uuden yhteyden avaimia, joita olisi kuitenkin tarjolla. Apu ja tarve jää usein kohtaamatta. Ylpeys, omavoimaisuus, katkeruus, anteeksiantamaton mieli, pelko tunnustautua pieneksi ja heikoksi estävät monesti hakemasta sinnikkäästi apua kriisiytyneeseen elämäntilanteeseen. Tulee mieleeni se lintu, jonka nokassa oli poikittain tikku. Tämä esti lintua syömästä, ja sen voimat heikkenivät päivä päivältä. Monet ihmiset yrittivät hellävaroin saada lintua kiinni auttaakseen sen pinteestä. Lintu ei kuitenkaan uskaltanut antautua hoidettavaksi, mikä olisi merkinnyt sille elämää ja voimien palautumista. Surullisina auttajat katselivat linnun vaappuvaa lentoa, kohti kuolemaa.

Kristittyinä ihmisinä olemme monesti inhimillisesti katsoen umpikujassa, mutta emme todellisuudessa toivotomia - vaikka tunteet väittäisivät niin. Onhan Jumala meille jokaiselle Sanansaannan luvannut henkilökohtaisesti: ”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” (Jeremia 29:11) Luotettavat, myötäelävät ystävät ja ammattiauttajat ovat myös tärkeitä, kullannarvoisia rinnalla kulkijoita. Tulla todeksi, yhä enemmän omaksi itsekseen, sellaiseksi mieheksi ja naiseksi kuin Luojamme on meidät alunperin tarkoittanut on maallisen vaelluksemme tärkeä haaste. Keskenaräisiksi kuitenkin jäämme. Elämä totuudessa ja anteeksiannossa, myös oman osuuden vaikeuksista tunnustaen, on Jumalalta tulevan anteeksiannon välittämistä edelleen, itsensä hyväksyen ja myös toisen.

Miten elän tämän todeksi joka päivä kipeissäkin ihmissuhteissa, pettymysten keskellä? Miten elän rakastaen? Rakastamisen kyvyssä koen itseni tosi huonoksi, mieroiseksi. Uskon, että Jeesus on kuollut ristillä juuri minunkin pahojen tekojeni ja laiminlyöntieni puolestani. Miten se vaikuttaa minuun käytännössä ja suhteeseeni lähimmäisiini? Näkyykö siitä mitään asenteissani? Etsinkö ensisijaisesti Jumalan tahdon toteutumista elämänsäni vai pelkästään omaan järkeilyyni perustuva ”visiota”? Luotanko rakastamaan Isään huokaamalla ”Tapahtukoon Sinun tahtosi, ei minun”?

Kierrätyskeskuksesta mielekästä työtä

Sieltä ostetaan, mistä halvimalla saadaan – tietysti Kankitien kierrätyskeskuksen kirpparilta.

● Työ on nykyihmisellekin tärkeä, onhan se Jumalan säätämä alusta asti. Työ tuo sisällön ja mielekkyyden elämäämme, Jumala-suhteen ja ihmissuhteiden sekä yksityisen lepoaikamme ohella. Työllämme voimme palvella Jumalaa ja lähimmäistämme käytännössä! Katulähetyksen kierrätys- ja työllistämisyksikkö EkoCenter Jyka Tuote Kankitiellä tarjoaa useille ihmisille mahdollisuuden mielekkääseen työhön ja elämän sisältöä.

Kierrätyskeskuksen vastaava työntekijä, **Usko Hintikka**, kertoo työn merkityksestä ihmiselle:

”Raamatusta painotetaan työn merkitystä. Työ on seurausta syntiinlankeemuksesta. 2. Tessalonikalaiskirjeessä sanotaan, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömäkään pidä. Toisaalta Raamattu sanoo myös, että otsasi hiessä sinun pitää leipäsi syömän. Työ on toisaalta syntiinlankeemuksen mukana tullut kirous ihmiselle. Todellisuudessa tilanne on se, että kun jätät työttömäksi, se on hyvin stressaava tilanne ihmiselle. Vaikka on aikaa, niin sitä ei saa ”aikaiseksi” mitään asioita. Ei voi oikein olla lomalla ja rentoutua, kun on työttömänä”, Hintikka sanoo.

Katulähetyksessä on huomattu tämä ongelma, ja niinpä yhdistys on ollut Hintikan mukaan jo kauan aikaa mukana pitkäaikaistyöttömien työllistämisessä.

”Ainakin kymmenen vuotta olemme Katulähetyksessä tehneet tätä työtä. Alkuvaiheessa Jyväskylän kaupunki ja työvoimatoimisto ohjasivat meille työntekijät ja palkanmaksukin tuli sieltä. Työtä tehtiin monella tapaa; oli muun muassa

puusepäntöä, autonkorjausta, taulunkehystä, rakennusten purkua, ja korjausta, rakennustarvikkeiden kierrätystä, ynnä muuta sellaista.”

”Vuonna 1998 muuttui laki niin, että yhdistelmätuki tuli mahdolliseksi. Niinpä nykyään työttömät henkilöt otetaan katulähetyksen omille palkkistoille; Katulähetys maksaa palkan. Katulähetyksellä on Jyväskylän kaupungin kanssa solmittu ostopalvelusopimus, joten kaupunki maksaa vuosittain tietyn summan vuodessa henkilösivu- ja työnjohtokulujen peittämiseksi. Työllistäminen hoituu yhteistyössä Työvoimatoimiston, kaupungin ja Katulähetyksen kanssa, ja haluankin tässä vielä kiittää edellä mainittuja tahoja hyvästä yhteistyöstä näiden vuosien varrella. Huomion arvoinen asia on myös jo useita vuosia jatkunut yhteistyö kaupungin sosiaaliviraston kanssa toimeentulotukea saavien henkilöiden työllistämisestä”, hän toteaa tilanteesta.

Tekstiilin kierrätystä

Noin kolmen vuoden ajan on keskitytty tekstiilien kierrättämiseen ja muut toiminnat ovat jääneet tällä erää pois. Taloudellinen tulos ei ole johtotähti kierrätyskeskuksessa.

”Kaiken tämän tarkoituksena on se, että olemme ymmärtäneet työn tosi tärkeäksi ihmiselle. Työ antaa elämälle sisältöä, ja kohentaa itsetuntoa. Vuosien varrella meillä on ollut hyviä kokemuksia siitä, että henkilöt, jotka ovat olleet vuosikaudet työttömänä, ovat saaneet elämäänsä uutta otetta. Tahdomme toimia ihmisen ja työn suhteen auttamisessa ja työllistämisessä Raamatun mallin mukaan. Toivomme, että työjakso voisi olla pidempi kuin yksi vuosi. Haluamme olla kehittämässä työllistämistä pitkäjänteisemmäksi” Hintikka lausuu toiveenaan.

Markku Vehviläinen elämässä työ on yksi uusi pala eheytyvässä elämän palapelissä.

Työ antaa Markun elämälle mielekkyyttä

Markku Vehviläinen on työllistetty pitkäaikaistyön Kierrätyskeskuksessa.

"Koen työni mielekkäänä ja sopivasti vaihtelevana. Ajan kuorma-autokeikkoja ympäristöön. Aika kuluu työssä nopeasti. Olen taiteilijaluonne, josta on omat hyvät ja huonot puolensa. Mutta näen ympärilläni paljon apua tarvitsevia ihmisiä. Vaikka en työaikana paljon pysty keskustelemaan, mutta jotenkin voin olla avuksi. Pohjimmiltani haluan auttaa ihmisiä, koska olen itse saanut avun ja kokea, että elämäni on kuitenkin elämisen arvoinen ja ainutkertainen. Elämä kannattaisi elää täysillä tiettenkin raittiina ja kunnollisesti", Markku antaa elämänohjetta.

Vapaa-aikanaan Markku harrastaa kestävyysjuoksua ja maalausta.

"Olen mukana Venäjän vankiloissa tehtävässä työssä, soitamassa lauluryhmän mukana. Aina kun sieltä palaan, osaa arvostaa kotia ja olosuhteita, joissa saamme elää. Olen ehkä liiankin avoin välillä, ja pystyn lähestymään ihmisiä. Itse olen kokenut saavani avun omiin ongelmiini Jeesukselta. On valtavaa nähdä, kun tuosta Muljulaakson nuotiolta viidenkymmenen metrin päässä voi joku kaveri nousta elämään oikeaa elämää ja pelastua", Markku toteaa toiveikkaana.

Markku Vehviläinen on mukana vankila- ja katutyössä ja ns "Kööritoiminnassa" eli järjestämässä päihdeongelmaisten leirejä. Hän tunnustaa omat vaikeutensa. Hän kokee usein masennusta ja epäonnistumista. Niinä hetkinä hän kääntyy Jumalan puoleen, joka antaa anteeksi ja sitten aloitetaan taas uudestaan!

Erkki Hänninen

TALOUSARVIOALOITE

Määrärahan osoittaminen raittiin, päihteettömän elämäntavan edistämiseen

Eduskunnalle

Alkoholin ja huumausaineiden käyttö on tällä vuosikymmenellä lisääntynyt suuresti sekä nuorten, että aikuisten keskuudessa. Myös päihteiden sekakäyttö on kasvanut merkittävästi. Tämän kielteisen kehityksen pysäyttämiseksi sekä terveen ja raittiin, päihteettömän elämäntavan edistämiseksi tarvitaan entistä monipuolisempaa raitti- ja terveystasvatusta sekä tällaisen toiminnan riittävää resursointia ja toiminnan vaikuttavuuden arviointia

Edellä olevan perusteella ehdotan kunnioittaen, että eduskunta ottaa valtion vuoden 2002 talousarvioon momentille 33.53.50 lisäyksenä 840 000 euroa lisää valtakunnalliseen kampanjaan raittiin, päihteettömän elämäntavan edistämiseksi.

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 2001

Lauri Oinonen /kesk

Pikku paloja

"Alkoholi on yksi keino "ratkaista" ongelmia. Alkoholi alentaa minätietoisuutta ja sen myötä estot vähenevät. Tätä juuri kaivataan eli alkoholi täyttää siihen asetetut odotukset. Tietyn vaiheen jälkeen ihminen ei ole köyhä eikä kipeä. Minätietoisuus häviää niin tyystin, että jopa käytön aikana tapahtuvat töppäilyt katoavat muistista, sen sijaan toisten hölmöilyt kyllä muistetaan jälkeensä. Pakovaiheen aikana valitettavasti tapahtuukin kaikenlaista sellaista, mikä jälkeenpäin aiheuttaa syyllisyyttä.

Kun minätietoisuus ja estot vähenevät, aggressiiviset ratkaisut ovat luonteisia ja lähes automaattisia. Toiminta ohjautuu ulkoisten vihjeiden perusteella. Huvittavaa kyllä, avuliaisuuskin saattaa lisääntyä. Humalainen antaa sumeilematta rahaa, koska kontrolli ei pelaa. Itsensä vähättelyn sijasta humalainen mieluummin kerskailee saavutuksillaan" psykologian professori **Markku Ojanen**.

"Ihmisen kehitys on saanut hänessä aikaan vaistonkaltaisia ominaisuuksia, jotka sitten tietyissä tilanteissa laukeavat. Tätä nimitetään sosiobiologiaksi. Ihmiset ovat oman biologiansa vankeja ja sortuvat milloin väkivaltaan, milloin alkoholismiin ja milloin masennukseen", **Markku Ojanen** "Ilo, onni, hyvinvointi."

Päihdehuollon säätiöllä tehokkuutta päihdetyöhön

● Jyväskylän Maalaiskunnan sosiaalijohtaja Anssi Niemelä odottaa perusteilla olevasta päihdehuollon säätiöstä uutta johtotähteä alueen päihdetyöhön. ”Päihdeongelman ymmärtäminen ja osaaminen tämän myötä lisääntyy. Nykyisin on mm. tälle alalle innostunutta lääkäreitä lähes mahdotonta saada mistään. Toivon todella, että säätiö lisäisi asiantuntijoiden kiinnostusta tähän työmuotoon. Säätiön toinen keskeinen idea on saada kolmas sektori entistä tehokkaammin mukaan päihdetyöhön ja herätellä kansalaisvastuuta myös päihdeongelmaisia kohtaan. Oletan, että ostopalvelusopimus Jyväskylän Katulähetyksen kanssa toimii jatkossakin ja mahdollisesti laajeneekin; meillä ei ole halua eikä varaakaan luopua tällaisesta hyvästä yhteistyöstä”, Niemelä pohtii alan näkymiä.

Katulähetyksen kanssa yhteistyö sujuu ilman mitään erityisongelmia. ”Luottamuksellisen ilmapiirin kasvattaminen on tässä suhteessa tärkeää, sillä meidän ostamme Katulähetykseltä näitä asumispalveluja, ja siinä tulee asumisen lisäksi olla mukana myös päihdetyö. Tarkoittamatta nyt mitenkään erityisesti yhteistyötä Jyväskylän Katulähetyksen kanssa, niin jos-sain mielessä tällainen yhteistyö yhdistysten kanssa on aina vähän hankalaa hommaa. Me haluaisimme olla mukana seuraamassa, ketä yksiköissä asuu ja millaisia tavoitteita heidän hyväkseen voidaan asettaa. Meidän on ostajana tiedettävä, mitä vastapalveluksia me rahoillemme saamme”, Niemelä sanoo.

Parhaillaan käsitellään lautakunnissa lisätalousarviota ja kunnanvaltuuston käsittelyyn se tulee jo tämän kuun aikana. Päihdetyö ei ole niitä suosikkilapsia silloin kun puhutaan viikkorahojen jakamisesta.

”Sosiaalipuolella tulee tavan mukaan määrärahojen ylityksiä. Lastensuojelu ja päivähoidot täytyy joka tapauksessa järjestää, eikä niille määrärahoille oikein voi mitään. Päihdetyö sen sijaan on tässä suhteessa heikommassa asemassa, sillä tosiasias-
assa päihdetyön konkreettiset tulokset ovat varsin heikot. Jos budjetissa tulee miljoonan, kahden ylitys, niin päihdetyöhön ei päättäjillä helposti heru myötätuntoa. Toinen puoli on tässä kuitenkin se universaalinen ajatus, että meidän tulee pitää huolta kaikista kuntalaisistamme. Päihdeongelmaisinkin oikeus on saada asunto ja tässä suhteessa Katulähetyksen tietenk-
in auttaa meitä. Mielestäni Katulähetyksen tuettu asumispalvelu voisi olla nykyistä tuetumpaa, ja auttaa muutenkin näitä ihmisiä eteenpäin elämässä” Niemelä puntaroi.

Hän myöntää, että päihdeongelmaisten oravanpyörä sellaisissa ulkopuolisissa laitoksissa kuin Kangasvuoren sairaala, Häkkinen tai jokin hoitokoti tulee kunnalle kohtuuttoman kalliiksi. Katulähetyksen tarjoamat halvemmat vaihtoehdot ovat pelkästään taloudellisten syiden takia kullannarvoisia.

”On selvää, että hoito jossain Järvenpään sosiaalisairaalassa tulee mahdollittoman kalliiksi ja sielläkin tulokset ovat kuitenkin vähän mitä sattuu. Voisi ajatella, että yhdistyksen kanssa voisimme tehdä asuttamisen lisäksi selvää hoitokotitoimintaakin” sosiaalijohtaja heittää pohdittavaksi.

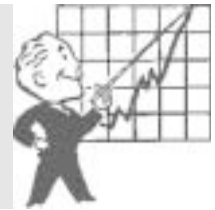
Jyväskylän Maalaiskunnan sosiaalijohtaja Anssi Niemelä on koulutukseltaan valtiotieteiden maisteri, jolle päihdetyö tuli tutuksi 80-luvun alussa PAV-työssä alkoholisten ja nuorten rikollisten parissa.

Jyväskylän Maalaiskunnassa ei ole pahoja alueellisia ongelmepesäkkeitä. Menneinä vuosina Vaajakoski kantoi tässä suhteessa huonoa leimaa, mutta alueelliset erot ovat vuosien mittaan tasoittuneet.

Alkoholi-ongelman ja syrjäytyneisyyden jatkuva kasvaminen on kasvava ongelmapesä, ja tämän sosiaalijohtaja Niemeläkin on huomannut.

”Yksi osa tätä ongelmakenttää on siinä, että jyvässeudulla ei työttömyys tahdo laskea millään. Työttömyyden ja päihdeongelman välillä on olemassa tietty yhteys. Alueella on nyt n. 10 000 työtöntä ja jos tämä luku laskisi vaikkapa 5 000, niin varmasti tämä näkyisi myös päihdeongelman helpottumisena. Syrjäytymisen estämiseen me panostamme psykososiaalisesti ja silloin tartutaan ongelmiin jo hyvin varhaisessa vaiheessa. eli lapsiin ja nuoriin. Syrjäytyminen tapahtuu alustavasti jo peruskoulussa. Kun sosiaalityöntekijöiden määrä ei jyvässeudulla ylitä mitään normeja, niin päihdetyö on silloin voi olla ensisijainen, vaan ennaltaehkäisevä työ lasten ja perheiden kanssa”, sosiaalijohtaja Anssi Niemelä lausuu marssijärjestykseksi.

Hyvä talous turvaa toiminnan kehittämisen

Jyväskylän Katulähetys on kehittänyt talouttaan vuosi vuodelta niin, että taloudellinen puoli ei tänä päivänä aseta esteitä toiminnan kehittämiseksi. Tämän turvallisen tunteen perustana ovat ostopalvelusopimukset niin Jyväskylän kaupungin kuin Maalaiskunnankin puolelta sekä onnistunut yhteistyö Raha-automaattiyhdistyksen kanssa. Viime vuoden aikana talous koheni merkittävästi.

Katulähetysten merkittävimmät tulolähteet ovat vuokra- ja asumispalvelumaksut, joita viime vuoden aikana kertyi n. 2,3 miljoonaa markkaa eli 21% kaikista tuloista. Raha-automaattiyhdistyksen toiminnalliset ja investointivastukset sekä muut avustukset yhteensä tuottivat n. 828 000 markkaa. Yhdistys on merkittävä työttömien työllistäjä: sitä osoittaa se, että työllistämistukia saatiin n. 2,3 miljoonaa markkaa.

Tulevaisuuteen katsotaankin luottavaisesti ja entistä enemmän päästään kokonaisvaltaiseen hoitotyöhön. Kunhan naisten hoitokotihanke toteutuu, on yhdistyksellä tarjota sekä miehille, että naisille mahdollisuus hakea kristillisestä hoitokodista apua sieltä, mistä sitä on parhaiten saatavilla eli ylhäältä Jumalalta: miesten hoitokotina toimiva Tessio Backa saa kenties vuoden sisällä rinnalleen hyvän työparin.

Kahden hoitokodin myötä kasvaa samalla paine perhetyön kehittämiseksi. Yhdistys joutuu miettimään uusien perhe-

työntekijöiden palkkaamista ja sellaisten tuettujen asuntojen hankkimista, joissa hoitoa saaneet puoliset voisivat turvallisesti opetella elämään perheensä kanssa uusilla, elämän mukaisilla pelisäännöillä. Perhetyötä on toistaiseksi tehty Kuokkalassa sijaitsevassa Takalaittomassa

Kokonaisvaltaisuuteen kehottaa myös 48. toimintavuottaan toimivan yhdistyksen toiminta-ajatuskin: ”Perustehtävänä on palvella ja auttaa kristilliseltä pohjalta lähimmäisiämme ehkäisevässä päihdetyössä, päihdehaittojen ja syrjäytymisen vähentämisessä sekä riippuvuuksista toipumisesta ja elämän eheytymissä. Kohderyhminä ovat alkoholitit, sekakäyttäjät, narkomaanit sekä vankilasta vapautuvat”.

Jyväskylän Katulähetys ry kuuluu kasvavaan sosiaalityön sektoriin. Sosiaalialan yrityksiä on lähes 1 300 ja liikevaihtoa kertyi toissa vuonna jo yli miljardi, ilmenee kauppa- ja teollisuusministeriön TE-keskuksen laskelmista. Loppusummaa merkittävämpi on alan kasvuvauhti, sillä lisäystä edellisvuoteen oli peräti neäjannes.

Tuottavinta TE-keskuksen mukaan ovat juuri päihdehuolto ja asuntopalvelujen tarjoaminen. Sosiaalisten ongelmien uskotaan nykyisestäään edelleen lisääntyvän. Jyväskylän Katulähetysten työtä ja työnäkyä tullaan jatkossa todennäköisesti tarvitsemaan entistä kieppimmin.

Asunnottomien yö-tapahtuma 17.-18.10.2001

Paheneva asunnottomuustilanne on jo kolmannen kerran Suomessa järjestettävän Asunnottomien yö -tapahtuman pontimena.

Viime vuonna tapahtuma oli ensimmäistä kertaa valtakunnallinen. Se toteutettiin Suomessa 11 paikkakunnalla sekä ulkomailla ainakin Ruotsin Tukholmassa ja Tshekin Prahassa.

Tänä vuonna tapahtuma on entistäkin laajempi. Pääjärjestäjänä on Vailla vakinaista asuntoa ry.

Tapahtuman tarkoituksena on muistuttaa siitä, että Suomessa on yhä n. 10 000 asunnottomia.

Asunnottomien yön järjestelijätahot haluavat nostaa keskusteltavaksi seuraavat neljä teemaa.

1. Asunnottomuus koskettaa koko Suomea.
2. Asunnottomuutta ei saa hyväksyä.
3. Häätö ei ole kaikkea parantava lääke.
4. Asunnottomuuden vähentämishjelmasta asunnottomuuden todelliseen poistamisohjelmaan!

Tapahtuman symbolina on asunnottomien yön tuli. Asunnottomien yö-tapahtuma on noteerattu arvovaltaiselta taholta, mm. presidentti ja asuntoministeri ovat vierailleet yötulilla.

Tulet sytytetään Asema-aukiolla kello 19 ja kestävät seuraavaan aamuun kello 6.00 asti. Aiheena Jyväskylässä tulee olemaan nuoret ja heidän asunnottomuus.

Päättymätön Tarina päivystää koko yön ja siellä esiintyy alustavasti Tyttö-bändi Jyväskylästä, sisäänpääsymaksu on: Tule selvänä ja ilman promilleja.

Asema-aukiolla on vapaata esiintymistä, teemoja ja nuor-

ten ylitysrhythmiä esiintyy (varauksella) Innokkaat ja halukkaat nuoret saavat toimia yöttömässä yössä myös valvojina kera vanhempien. Tilaisuuteen ja yön kadulla viettävillä nuorilla toivotaan olevan vanhempien lupa tai ainakin heidän saama siunaus oleskella koko pitkä yö ulkona valvotussa ja mukavassa piirissä.

Jyvässeudun Työttömät ry (nykyinen osoite on Kumppanuustalo ja Vapaudenkatu 4) päivystää myös koko yön tulien ja laulun kera, sekä lisäksi Heillä on siellä tarjottavana rokkia ja kahvia.

Myös Kalliomäessä syttyvät tulet grillillä/kodassa valtakunnalliseen tapaan klo 19. Siellä paistellaan makkaraa, juodaan kahvia.... Noin klo 20 palokkikalainen Hannu Rahkonen tulee musisoimaan kaikkien iloksi. Tervetuloa joukkoon tummaan!

Asunnottomien yötulia poltettiin viime vuonna mm. Asema-aukiolla Päättymättömässä Tarinassa.

Saman katon alle: Siekkiset kokeilivat uutta tapaa vapautua

Anne ja Sami ovat löytäneet avioliitton perustan, joka ei petä.

● Anne Lahtinen-Siekkinen, 31, ja Sami Siekkinen, 33, elelevät nyt vapaina Takalaittomassa Katulähetyksen asunoyksikössä. Molemmat suorittivat pitkien tuomioidensa viimeiset kuukaudet Tessio Backan itsenäistymiskeskuksessa Laukaalla.

- Tämä asettaa paineita. Olemme koekaniineja ja siksi tästä on selvittävä kunnolla, Anne ja Sami sanoivat, kun haastattelin heitä toukokuun lopussa. Pariskunta oli mukana kokeilussa, jossa vapautuvalle vangille tarjottiin mahdollisuus suorittaa vankeusrangaistuksensa loppuosa hoitoyksikössä. Kyse oli ns. kuntoutusjatkumosta, jonka tavoitteena on normaali asuminen ja paluu työelämään.

Sami Siekkinen on vapautunut vankilasta kuusi kertaa, yhtä monta kertaa hän on palannut kaltereiden taakse. Sami oli haastattelu tehtäessä jo vapaa, mutta halusi odottaa ja tukea Annea, jonka kakku päättyi vasta heinäkuussa.

- Täällä olo on hirveän rankkaa. Olen ollut jo monta kertaa lähdössä takaisin vankilaan. Itsensä kanssa joutuu tekemään niin paljon töitä, Anne sanoo.

- Lisäksi asuin omassa sellissä kuusi

vuotta ja nyt täällä jaan huoneen mieheni kanssa. On ollut vaikea oppia antamaan toiselle tilaa ja elää taas avioparina.

Anne ja Sami ovat tunteneet toisensa lähes aina. Yhteisiä vuosia kertyi aikoinaan 15. Nuoruuden avioliitosta syntyi Emma, joka on nyt 13-vuotias.

- Aikaisempi elämämme oli pelkkää juomista. Meille tuli ero ja tyttö otettiin huostaan, Sami kertoo.

Silti molemmilla on säilynyt yhteys lapseen ja jossakin muodossa aina myös toinen toisiinsa.

Uusi jakso yhteisessä elämässä alkoi, kun Sami joutui kaksi vuotta sitten loka-kuussa vankisairaalaan Hämeenlinnaan. Anne oli tullut uskoon edellisenä vuonna ja suoritti myös tuomiotaan Hämeenlinnassa. Hän tiesi Samin olevan talossa ja päätyi ulkoillessaan Samin ikkunan alle.

- Roikuin ikkunassa, kun Anne oli ulkoilemassa. Hän kertoi niitä Jeesusjuttuja ja evankelioi minua. Olin kiinnostunut, mutta odotin jonkinlaista valonleimausta, Sami kertoo ikimuistettavasta tapaamisesta.

Valoihmettä ei tullut, mutta seuraavana aamuna Sami huomasi heräävänsä

hymy huulilla. Sitä ei ollut tapahtunut vuosiin. Jokin oli perusteellisesti muuttanut hänessä.

- Kun tulin seuraavana päivänä paikalle, ikkunasta katsoi ihan eri naama, Anne muistelee muutoksen suuruutta ja äkillisyyttä.

Vankilan jumalanpalveluksessa Sami yllätti kaikki kosimalla Annea.

- Samilla oli mukana tekoruusu, jonka hän veti esille hihastaan ja kosi minua kaiken kansan edessä, Anne kertoo ja katsoo hellästi miestään. Pari vihittiin lomalla Kontiolahden kappelissa. Häät järjestäneet Elsa ja Veijo Soikkeli ovat Samin ja Annen tukiperheenä. Tärkeää tukea antavat myös Tarja Mäkelä, Terttu Valkeinen sekä Sakari ja Kaarina Pihlaja.

Loiva lasku siviiliin

Tessio Backa on jo pitkään tehnyt pioneerityötä vapautuvien päihdeongelmaisten vankien kuntouttamisessa.

- Useita vuosia laitoksessa olleen ongelmat ovat erilaisia kuin ns. tavallisen päihdeongelmaisten ongelmat. Nyt sitten olemme mukana pilottikokeilussa, jossa vanki tulee ulkopuoliseen kuntou-

tukseen jo vankeusaikanaan. Annen ja Samin kohdalla kaikki on sujunut hyvin. Tosin täytyy mainita, että itsensä kanssa työskentely on totista työtä, joten tänne ei kannata pyrkiäkään ilman todellista motivaatiota, sanoo paikan johtaja Sakari Pihlaja.

- Vankeinhoidossa ollaan Pihlajan mielestä menossa hyvään suuntaan.

- Hoitoa ja kuntoutusta tarvitsevat ohjataan hoitoon ja huumeidiilereitten sekä vankiloitten huumekauppaa pyörittävien tekemisiin puututaan entistä ankarammin.

Tessio Backa kehittää edelleenkin toimintaansa vankiloihin päihin.

- Yhteistyötä tehdään tällä hetkellä Hammaslahden, Vaasan, Laukaan ja Vilppulan vankiloitten kanssa. Myös Naarajärvi on mukana kuvioissamme. Reviiriä laajennetaan heti kun saamme aikaa käydä vankiloitten johdolle ja päihderyhmille esittelemässä toimintaamme. Esitehtiset eivät tässä asiassa riitä, vaan pitää päästä paikan päälle kertomaan tekemisistämme, niin syvälle luotaavista asioista kuitenkin on kyse. Tulemme myös kutsusta käymään vankiloissa jos niin sovitaan, sanoo Sakari Pihlaja.

- Tessio Backasta vapautuminen on varmasti helpompaa kuin itse vankilasta. Pyrimme muun muassa auttamaan asiakkaitamme löytämään asunnon itselleen sekä rakennamme hänen ympärilleen tukiverkoston.

Suurin murhe hyvässä kokeilussa on tällä hetkellä siitä kuka hoidon maksaa. Vankipäivä maksaa keskimäärin 700mk/vrk, hoito puolet siitä. Eli kansantaloudellisesti ajatellen vankia kannattaisi kuntouttaa lopputuomion aikana laitoksen ulkopuolella. Sakari on pohtinut asiaa monelta kantilta:

- Voisiko vankila esim. nostaa paikkalukuaan kahdella ja ostaa ne kaksi paikkaa laitoksen ulkopuolelta olevasta kuntoutumisyksiköstä ja näin myös itse päättää siitä ketkä kuntoutukseen lähtevät. Ulkopuoliseen kuntoutukseenhan hakee vankila eikä yksittäinen vanki. Asian päättää vankilan johtaja tai Vaho.

Myös Sami pitää kokeilua merkittävänä.

- Tämä kokeilu on suurin muutos vankeinhoidossa mitä on nähty, hän toteaa vakavana ja tietää mistä puhuu, sillä takana on jo kuusi epäonnistunutta yritystä selvitä vapaudessa. Sekä Samin että Annen mielestä Tessio Backa on hyvä paikka. Parasta on tukijase, että saa ja voi olla juuri sitä mitä on.

- Tämä on nyt ratkaisevasti erilainen juttu, loiva lasku siviiliin. Jos olisin ollut vapautuessani omillani, olisin lähtenyt jo pari kertaa ja nyt kolkuttelisin jo taas vankilanportteja. Sakarin kanssa puhutaan samaa kieltä. Hän tietää mitä voi olla. Hän luo turvaa ja käy läpi kanssamme näitä asioita. Iso merkitys on myös sillä, että Soikkeleista on tullut meille enemmän kuin tukiperhe; he ovat nykyisin ystäviä.

Kuntoutuminen on kovaa työtä

Sami ja Anne toistavat useamman kerran haastattelun aikana, että uusi tapa vapautua ei ole se helpoin ratkaisu.

- Itsensä kanssa joutuu tekemään suuren työn. Venkoilu ei auta. Tässä ei edes viihdy, jos tulee lusmuilemaan, Sami miettii.

Vastuunottaminen omasta elämästä ei ole yksinkertaista, kun on koko aikuisiän istunut laitoksissa.

- Töitä en ole tehnyt ikinä. Vähätkin yritykset ovat kaatuneet aina känniin.

Nyt totuttelen pikkuhiljaa töihin. Kävin harjoittelemassa Katulähetyksen yksikössä ja pysähdyin oikein miettimään, että onko normaali elämä tällaista: koko päivä menee kun pesen pyykkää, teen ruokaa ja tavallisia asioita. Miten tässä ehtii vielä töihin? Sami pohtii.

Anne toteaa, että töitten kanssa hänellä ei ole ongelmaa, sillä linnassa hän teki töitä koko ajan. - Selvällä päällä selviää kyllä.

Katkeruus sulanut pois

- Olen ollut hyvinkin katkera, kun on ollut semmoista, ei rakkautta eikä hellyyttä, Anne sanoo kun kysyn lapsuudenkodista ja lapsuusmuistoista. - Viime aikoina katkeruus on häipynyt. Annoin anteeksi ja ymmärrän, ettei sille voinut mitään. En syytä vanhempiani linnassa olostani.

Anne aloitti kymmenenvuotiaana tupakanpolton, impauksen ja juomisen. 12-vuotiaana hänet sijoitettiin koulukotiin.

- Koko elämä on sitten ollut sitä uskoontuloon saakka. Elämällä ei ollut arvoa, sama kuoleeko vai ei. Koko ajan pakeni ja oli paha olo. Välit meni näinä vuosina kaikkiin. Viisi vuotta niitä on nyt korjattu ja ennen kaikkea suhdetta tyttöön. Viiteen sormeen mahtuu normaalit ystävät.

Uskoontulon jälkeen kosto ja katke-

ruus purkautuivat ja häipyivät. Samoin viinanhimo ja pikkuhiljaa myös kaljan maku suusta. Sisimmässä ja asenteissa tapahtuneet muutokset olivat isoja, kuitenkin uskoontulon jälkeen koettelemukset oikein alkoivat. Tuli keskenmeno ja Annen isä kuoli.

- Ystävien tuki on ollut tässä vaiheessa ratkaiseva. Olen myös käynyt terapiassa, jossa mieskammoni katosi. Terapiaan menin usein itkun kanssa ja tosi rankkaa on ollut täälläkin. Kiukuttelen Jumalalle tuonne ylös, että miksi taas annat tätä, eikö Jo voisi hellittää, vaikka kuinka kasvattavaa olisikin. Anne toteaa, että isän kuollessa hän olisi aikaisemman mallin mukaisesti lähtenyt juomaan.

Nyt se ei hetkauttanut siihen suuntaan. Sain voimaa yläkerrasta ja Samilta.

Sami vuorostaan toteaa, että aikaisemmin hän lähti aina ongelmista menemään, karkuun.

- Nyt kun Annella on vaikeuksia, tulee jostakin voimaa. Myös Soikkelit tukivat häntä.

Sami on monesti miettinyt, mikä ajoi hänet aikanaan juomaan, kun kotona ei juotu.

- Prosessi on kesken. Jokuhan on ollut, kun näin on mennyt.

Suhde Emmaan on ollut molemmille tärkeä kaiken aikaa.

- Välit ovat avoimet ja kaikesta on voitu puhua. Haluamme nyt antaa hänelle rakkautta, turvaa ja Sanaa. Muutoksen meissä hän on nähnyt ja ihmetellyt sitä. Tiedän, että on todella tärkeää sanoa hänelle uudestaan ja uudestaan, että hän on meille tärkeä.

Tulevaisuus tuo paljon uutta

Tessio Backassa olo on loivaa laskua siviiliin, niin kuin Anne ja Sami toteavat. Talossa ollessa opetellaan hoitamaan ihan tavallisia arkiasioita, etsitään työtä, opetellaan tekemään sitä ja haetaan asuminen muotoa. Perhe-elämääkin on opeteltava ihan uudelta pohjalta.

- Jo tieto siitä, että täällä on joku, tuo apua. Sakari tuo turvallisuutta ja Jaana kertoo parisuhdeasioista. Hän antaa tehtävät, joita sitten teemme keskenämme. Vaikka masennuksen aikoina se ei suoraan sanoen aina paljon kiinnosta.

Nyt Siekkiset asuvat Takalaittomassa. Heillä on kuukauden ikäinen Jumalan lahja, potra poika.

Jeesuksen vapauttamana

● **Marko Heinänen** (29) laittaa lenkkitossut jalkaansa ja lähtee Nurmelan puolimatkkankodin pihasta koivujen reunustamaa tietä pitkin vajaan 10 km:n juoksulenkillä.

Kaunis maalaismaisema vilisee ohitse, jalka nousee kevyesti ja matka tahtuu – runsaat kaksi vuotta sitten tämä sama nuori mies oli täysin kiinni huumausaineissa ja odotti, milloin kuolema korjaa pois. Jeesus ehti korjata Markon tästä tilasta uudelle tielle ja tulevaisuus on nyt suuremmassa kädessä.

Marko kokeili alkoholia 12-vuotiaana ja muutamassa vuodessa hänestä tuli omien sanojensa mukaan ”päätoiminen alkoholin käyttäjä”.

”Minulla oli varmaan tietty irrottautuminen harmaasta arjesta, sillä ajattelin alkoholin antavan minulle vapauden. Koin kodin siinä vaiheessa hyvin ahdistavana paikkana ja se oli yksi syy viinan juontiin. Varmaan siinä vaiheessa hyvin moni kokee samoin, mutta minä sain siitä syyn alkaa ryypätä”, Marko miettii menneitä.

Syitä ottaa uusia harha-askelia lavealla tiellä tuli esille. Nuorukainen koki, ettei hänellä ollut varaa samanlaiseen elämään kuin monilla muilla. Jos ei muuten, niin tavaraahan saa varastamalla.

”Aluksi se oli viatonta kokeilua, mutta siitä se lähti menemään yhä pahemmaksi. Aloin laiminlyödä koulunkäyntiä, joten minut passitettiin koulukotiin. Varkaudet jatkuivat ja pian istuin ensimmäisen kerran Vaasan vankilassa. Olin silloin 17-vuotias”, Marko kertoo.

Vankilamiljöo vanhoine karjuineen opetti ”miesten koulua”. Siellä talon sisällä Marko tutustui piireihin, joissa käytettiin myös huumeita. Kun oli päästy alkuun, mäki alaspäin jyrkkeni nopeasti. Ensin kuvaan astuivat imppaaminen, hasis ja amfetamiini ja kerran Marko kokeili myös heroiniä, ekstaasia ja myöhemmin myös subutexia. Erilaiset morfiinjohdannaiset tulivat myös tutuiksi.

”Huumeet harjoittivat koko persoonallisuuteni ja ne tuhosivat totaalisesti kaikki elämäniluuni. Entiset kaverisuhteet romuttuivat ja tilalle tulivat huumeidenkäyttäjät ja kriminaaliryppärit. Kuviot olivat tuohon aikaan väkivaltaisia.

Neljä kertaa viikossa lenkkipolku suo Markolla tilaisuuden rukoilla sekä kohentaa kuntoa ja mielen virkeyttä.

Niissä piireissä tehtiin paljon rikoksia, sillä pääasiaksi muodostui se, mistä saisimme taas uutta huumetta. Terveys kärsi, sillä sain erilaisia tauteja ja psyykkisellä puolella hämärtyi täysin se, mikä on normaalia”, Marko tilittää mennyttä.

Parempaa oli kuitenkin tulossa.

”Olin ollut kolme viikkoa valtavan ahdistunut ja halusin pois vanhoista ympyröistä. Lähdin kiertämään kesällä Suomea pyörällä ja kävelemällä ja osittain liftaten nukkuen ladoissa ja metsissä. Olin menossa Poriin Yyteriin, kun keskellä kirjasta päivää minulla tuli sydämeeni vahva ajatus, jossa koin, että elämäni on pikku hiljaa kulumassa umpeen. Sitä tunnetta on hyvin vaikea jäsenellä, mutta myöhemmin tajusin sen olleen Herran kosketus. Tarkoitus täällä maan päällä oli finaalisia ja se pelotti; tiedostin, että minun olisi tehtävä elämänsäni jokin syvempi ratkaisu”, Marko yrittää jäsentää Jumalan tarttumista hennoton elämän lankaansa.

Muutaman viikon kuluttua Marko meni erääseen kerrostaloasuntoon täydessä narkissa. Siellä Marko koki sisälään tullessa valinnan paikalle.

”Ajatuksiin nousi: haluatko jatkaa tätä samaa tietä, vai otatko pelastuksen vastaan. Katsoin sitä asukasta, mitä hän se ajattelee, jos nyt äkkiä rukoilisin. Laitoin kädet ristiin ja rukoilin, että Herra auta, ei minulla ole ketään muutakaan ja siinä hetkessä minä tulin uskoon. Minulle tuli sellainen puhdas olo kuin vastasyntyneellä lapsella. Sanoin sille kaverillekin, että huomaatko, minun puheenikin on muuttunut!”, todistaa Marko Jumalan pelastavan armon kosketuksesta. Suomea Marko kylläkin puhuu yhä, mutta muutos oli siinä, että kirosanat jäivät pois kerta heitolla.

Tämän tapauksen jälkeen Marko halusi löytää Raamatun ja seurakuntayhteyden. Raamatun Marko sai käteensä Ilosanomasta ja ensimmäiset syvemmät uskonystävät löytyivät Savorannan Kankodilta, jonne Marko pian matkusti. Sen jälkeen Markoa on johdettu Muhoksen Kan-kotiin ja myöhemmin Nurmelan puolimatkkankotiin.

”Nyt ovat tärkeinä opiskelu- ja työasiat. Haluan saada ammattin ja toimeentulon: täytyy järjestää asioita, että pääsisin kiinni myös tähän normaalielämään. Olen jäänyt menneisyydessä niin monesta jutusta paitsi. Menneisyydessä elin niin paljon elämätöntä elämää, joten nyt minulla on tällainen normaalin elämän jano ja opettelemisen vaihe”, Marko nauhahtaa nykypäivää puntaroidessaan.

Marko muistelee olleensa hyvin arka ja heikko; riittämättömyyden tunne houkutteli aikoinaan nostamaan miehisyyttä päihteillä.

”Minulla on edelleen tämä sama kompleksi, mutta tällaiseni uskon, että Herra pitää minua tiellä. Hartain rukoukseni on ollut se, että mitä tahansa elämässäni tapahtuu, niin saisin olla Herran omana loppuun asti ja saisin kerran uskovaishenon lähteä tästä elämästä. Iankaikkisuuden kannalta ei millään muulla ole loppujen lopuksi merkitystä. On hienoa uskoa, että Herra kerran on perillä minun puolustajani, eikä tuomari”, sanoo Marko. Tällaiseen uskoon soisi kaikkien yhtyvän.

Raitistuneet jakoivat kokemuksiaan

● Uskoa raittiseen huomiseen vahvistettiin elokuun viimeisenä viikonloppuna Laukaassa, kun Jumalan avulla raitistuneet jakoivat kokemuksiaan Sininauhaliiton järjestämällä syys- rasteilla.

Ylisata henkilöä oli samalla tekemässä historiaa, sillä katulähetysväen keskuudessa eli vahvana ajatus, että tällaisesta tapahtumasta tulee tehdä perinne. Sellaiselle, joka on vasta etsimässä yhteyttä Taivaalliseen Isää, jäi helposti mieleen ajatus: jos Jumala on armoissaan noita kurjia auttanut, Hän voi kyllä minutkin nostaa uuteen elämään.

Jo saapumispäivänä aisti sen, että nyt oltiin yhteisellä asialla. Vankilakierteessä olleet kätelivät vanhoja vankilatuttujaan; entisiä ei kuitenkaan niinkään muisteltu, vaan kyseltiin, miten on mennyt raittiina, uskon tiellä. Moni lyötiin ällikällä: tuo on melkein kuin toinen henkilö, siitä millaisena hänet aikoinaan opin tuntemaan! Elämän tielle lähtö on kannattanut. ”Turhaan ette tänne tulleet, suotta ette saapuneet”, kajahti alkulauluna kuin yhteisestä suusta.

Terapeutti **Kalervo Aromäki** yhdisti Raamattua ja psykologiaa vertaamalla ihmisen selviytymistä ongelmistaan Israelin kansan vapautumiseen Babylonian pakkosiirtolaisuudesta.

”Kansalle ei enää sisäistänyt Jumalan kymmentä käskyä arkielämässään. Jeesushan kiteytti käskyt sanoessaan, että ne täytyvät kaksoiskäskyssä rakasta Jumalaa ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Se merkitsee sosiaalista oikeudenmukaisuutta, taloudellista riippumattomuutta, tervettä perhe-elämää ja huolenpitoa lähimmäisestä. Jos nämä asiat hämartyvät meiltä, niin me teemme omia jumaliamme omaisuudestamme, päihteistä, työstä ja monesta muusta. Jos emme anna todellisen Jumalan hallita elämäämme, niin me otamme omatekoisen elämän hallinnan välineeksi. Nämä muut jumalat osoittautuvat kuitenkin armoittomiksi, sillä ne sitovat meidät orjuuteen”, Aromäki syvensi vertaustaan.

Kärsimyksellä on tehtävänsä, sillä se antaa Jumalalle mahdollisuuden ilmaista itsensä sellaisena kuin Hän on. Koska kärsimys uhkaa elämää, ihmisen on valittava jokin suojautumiskeino. Tera-

Syysaurinko heli osallistujia niin, että kahviterassilla tarkeni virkistyä ja seurustella.

apeutti Aromäki suositteli kaikkien epäjumalien murskaamista.

”Syvimmillään voimattomuus ilmenee masennuksena jäädessämme toiseksijonkin riippuvuuden alle. Pelkäämme ja häpeämme sitä, että olemme ahdistuneita ja vihaamme alistettuna olemista. Tässä tilassa loukkaamme lähellä olevia ja koemme samalla siitä syyllisyyttä. Tämä todellisuus meidän on kohdattava ja tunnustettava, että olemme täysin voimattomia muuttamaan tilannettamme. Siitä alkaa pitkä tie, jolla opetellaan ratkomaan ristiriitoja, kohtaamaan vaikeuksia ja haasteita”, puhuja sanoi.

Pelastus tästä kurimuksesta merkitsee entistä kokonaisvaltaisempaa elämää jo tässä ajassa ja aina iankaikkisuuteen saakka. Tätä merkitsee Raamatun Filipiläiskirjeen sanoma kuolleista heräämisestä.

”Kun lähdän kulkemaan tätä tietä ja hyväksyn oman todellisuuteni saan luottaa siihen, että Jumala kutsujana antaa minulle voimaa ja avun elämäni tilanteissa. En enää pyri hallitsemaan elämäni päihteen, enkä muunkaan avulla, vaan tunnustaudun olevani yksin jätettynä häviäjänä. Se ei ole helppoa, mutta voimattomalle Jumala voi antaa voimaa ja elämän tasapainoa”, **Kalervo Aromäki** totesi.

Terapeutti **Seppo Jokinen** kertoi oman tarinansa, kuinka pappi ja päihdeterapeutti itse alkoholisoitui. Hän on täysin vakuuttunut siitä, että alkoholismien taustalta löytyy lapsena koettu turvattomuus ja rakkauttomuus.

”Raitistumisen tiellä meidät kutsu-

taan kokemaan rakkautta palvelemalla ja auttamalla muita. Selviytyjäkään ei pääse helpolla, vaan takuuvarmasti hän kohtaa hengellisiäkin kriisejä. Selviytyjä onkin se ihminen, joka hinnalla millä hyvänsä, kaikkien vaikeuksien keskellä, haluaa elämänsä muutoksen.

Sininauhaliiton toiminnanjohtaja **Jorma Niemelä** toi esille sen tosiasian, että jollakin alkoholisteilla riippuvuus on enemmän fyysistä, toisilla henkistä ja joillakin sosiaalista. Niinpä psyykkisen ongelman selvitys voi auttaa niitä, joiden fyysinen riippuvuus ei ole erityisen vahvaa. Altistumisen alkoholismiin on todettu periytyvän, mutta Niemelä toi esille ruotsalaistutkimuksen, jonka mukaan 80% alkoholistin lapsista selviytyy ilman juomisongelmaa. Kukaan ei voi puolustella sanomalla: ”Juon, koska isäni-kin joi”.

Jorma Räsänen toi omassa puheessaan esille uskonnon suhteen terveyteen. Hyvin laaja amerikkalainen tutkimus antaa ymmärtää, että aktiivisesti seurakuntaelämää viettävillä ihmisillä on määrättyissä ikäryhmissä 36% pienempi kuolleisuus kuin passiivisilla. Kristityn terveet elämäntavat selittävät vain osan tästä erosta. Räsänen sanoi, että 70% syistä jää auki ja tätä hengellistä puolta tutkijat eivät osaa selittää.

Kolmipäiväinen tapahtuma päättyi jumalanpalvelukseen, jonka teemana oli ”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon”. Tästä teemasta moni todisti ja siihen kaikkia Syysrasteilla kutsuttiin.

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-katulahetys.fi

Vapautetut

Jyväskylän
KATULÄHETYS

- Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
sähköposti:

erkki.arvaja@solutions.fi
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Nuorille ja kadun ihmisille suunnattu

Evankelioimisilta

Torstaina 22.11.2001 klo 19 Jyväskylässä (paikka avoin)
Vierailijana **Kari Korhonen**, josta on julkaistu kirja "KK kuoleman kauppias" Kari on entinen narkomaani ja huumeidiileri, joka löysi vankilassa Vapahtajansa ja on siitä lähtien käynyt eri kouluissa ja seurakunnissa puhumassa nuorille huumeitten vaaroista.
Musiikista vastaa vuoden -92 tenavatähti **Leif Lindeman** porukoineen.

Perjantaina 23.11.2001 Kari pitää katulähetysten työntekijöille kolme tuntia kestävä huume-koulutuksen Tessio Backassa alkaen klo 12.30.
Samana iltana on Jyväskylän helluntaiseurakunnassa Katulähetysten ja Helluntaiseurakunnan yhteinentodistus tilaisuus, jossa puhuu mm. KK, Ari (kapo) Saatola, Raimo Oksa, Sakari Pihlaja ja Pauli Särkkä, musiikki: Leif Lindeman porukoineen.

◆ **Palveleva kirpputori** ◆ **Hinnat alkaen 10 mk/kg**
Kanktien EkoCenter **Avoimna Ma-Pe 9-17**

Meiltä löydät edullisesti:
- vaatteet, astiat, kirjat, huonekalut, jne

Meiltä myös luontoa säästävät tekstiiliuusiutuotteet:
- konepyyhkeet puhdistukseen, uusiovanut verhoiluun ja askarteluun,
rakennuseristeet, öljynimeytysmatot, jne

Toiminnan tuotto menee Jyvässeudun asukkaiden auttamiseen

EkoCenter

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
puh: 014-3101609, 0400-656613
www.jyvaskylankatulahetys.fi

◆ **EkoCenter—toimintaa** ◆
◆ **ihmisen ja luonnon hyväksi** ◆

Kotokahvila

Enjoy in good company

Kansainvälinen kohtaamispaikka Kauppatorilla
- hyvää kahvia ja teetä, sekä muita virvokkeita
- kansainvälisiä leivonnaisia, pikkupurtavaa
ja kansainvälisiä erikoistuotteita

Seuraava tiedotuslehti 3/2001 ilmestyy joulukuussa. Aineistot lehteen 30.11. mennessä osoitteella Nurmelankuja 92, 41940 Vesanka tai nurmela@jyvaskylankatulahetys.fi